

Република България
Администрация на Президента

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ АДМИНИСТРАЦИЯ НА ПРЕЗИДЕНТА
Изх. № 64-00-28-11
СОФИЯ..... 12.09.....2016г.

ДО
РОСЕН РОСЕНОВ БОСЕВ
ул. „ИВАН ВАЗОВ” № 20, ет. 3
гр. София
rossen.bossev@capital.bg

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН БОСЕВ,

В отговор на постъпилото в Администрацията на президента заявление за достъп до обществена информация, вх. № 64-00-28/29.08.2016 г., Ви уведомявам за следното:

По силата на чл. 2, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Съгласно разпоредбата на чл. 3 от ЗДОИ, този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Президентът и вицепрезидентът на Републиката са задължени субекти по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ, а правото да се търси и получава информация е конституционно прогласено (чл. 41 от Конституцията) и обхваща и задължението на държавните органи да осигурят достъп до обществено значима информация, съобразно нормативно уредените ограничения на това право. По силата на чл. 41, ал. 1, изр. 2 от Конституцията на Република България и чл. 5 от ЗДОИ осъществяването на правото не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на други лица, както и срещу националната сигурност, обществения ред, здравето на гражданите и морала.

В конкретния случай искането по ЗДОИ е за предоставяне на „преписката, образувана по молба за предоставяне на убежище, подадена от турския гражданин Абдуллах Бююк“. Исканата информация няма характеристиката на обществена информация, която може да бъде предоставяна при условията и по реда на ЗДОИ, по следните съображения:

1) Исканата информация – преписката по молбата, не е свързана с обществения живот, а с обстоятелства относно личността на конкретно посочения гражданин;

2) Исканата информация съдържа лични данни по смисъла на чл. 2 от Закона за защита на личните данни и не попада в приложното поле на ЗДОИ на

основание чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ: „Този закон не се прилага за достъпа до лични данни“.

Както приема в практиката си Върховният административен съд, „Защитата на личните данни, нормативно уредена в специалния Закон за защита на личните данни, преодолява правото на достъп до обществена информация“ (Така Решение № 14253 от 30.10.2013 г. по адм. д. № 1009/2013 г., V отд. на ВАС, Решение № 6453 от 02.06.2015 г. по адм. д. № 9481/2014 г., V отд. на ВАС).

Самото съдържание на преписката не може да бъде предоставено независимо от обществения интерес, тъй като съдържа лични данни, чиято защита не може да бъде дерогирана на подобно основание. Противното нарушава признатото и гарантирано право на неприкосновеност на личния живот по чл. 32, ал. 1 от Конституцията на Република България и излиза извън пределите на правото на достъп до информация съгласно чл. 41, ал. 1, изр. 2 от Конституцията. Аргумент в подкрепа на това разбиране е и уредбата относно обнародването в „Държавен вестник“ на укази на президента и вицепрезидента, които касаят данни, свързани с личния живот на гражданите. Те са изключени от обществен достъп, като е предвидено да не се обнародват в „Държавен вестник“ указите по чл. 98, т. 9, 10, 11 и 12 и по чл. 102, ал. 3, т. 5 от Конституцията (така чл. 4, ал. 1, т. 5 от Закона за „Държавен вестник“). Сред тях са и указите, свързани с предоставянето на убежище, достъпът до които не е публичен.

Предвид изложеното, достъпът до исканата информация не се осъществява по правилата на ЗДОИ, и на основание разпоредбата на чл. 2, ал. 5 ЗДОИ искането е извън приложното поле на този закон.

На електронната страница на президента на Република България - <https://www.president.bg/> се публикуват тримесечни и годишни доклади за работата на Комисията по предоставяне на убежище, при спазване на баланса между обществения интерес и защитата на личните данни. В конкретния случай, със съобщение до медиите, публикувано на 11 август 2016 г. на електронен адрес - <http://www.president.bg/news3338/informatsiya-za-mediite.html>, са представени данни относно преписката на лицето, без да се засяга личната сфера. Там е посочено, че от всички форми на закрила (убежище, международна закрила и временна закрила), които Република България предоставя на чужденци, вицепрезидентът има право да предоставя само убежище. Гражданинът А.Б. е депозирал молба за предоставяне на убежище в Администрацията на президента на 24 февруари 2016 г. Комисията по предоставяне на убежище, която подпомага работата на вицепрезидента при изпълнение на възложеното ѝ правомощие, е разгледала досието на молителя и е дала становище, убежище да не бъде предоставено. На основание чл. 58, ал. 9 от Закона за убежището и бежанците е изискано писмено становище на Държавна агенция "Национална сигурност" по молбата на А.Б. На 27 юли 2016 г. вицепрезидентът на Република България е отказал предоставяне на убежище на А.Б., тъй като не са налице законови основания за предоставяне на закрила от този тип. За отказа са уведомени компетентните държавни органи.

В заявлението се позовават на обществен интерес, свързан с „*принудителното отвеждане на Абдулах Бююк до границата*“. Правната уредба в

случая се съдържа в Закона за чужденците в Република България, който определя условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България, както и компетентните органи и техните правомощия при прилагането му.

Росен Кожухаров
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР
НА ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

